

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2002-229-0010

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes til Skatteudvalgets orientering et notat, som er sendt til Folketingets Europaudvalg, om regeringens svar på Kommissionens begrundede udtalelse af 18. oktober 2004 vedrørende told af militært materiel indført fra tredjelande.

Kristian Jensen

/Hans Larsen

Notat til Folketingets Europaudvalg om regeringens svar på Kommissionens begrundede udtalelse af 18. oktober 2004 vedrørende told af militært materiel indført fra tredjelande.

Kommissionen har i begrundet udtalelse af 18. oktober 2004 (dok.nr. SG(2004)D/204619) meddelt, at Danmark har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler landet i henhold til artikel 2, 9, 10 og 11 i Rådets forordning 1552/89 (nu erstattet af forordning 1150/2000) ved at afvise at beregne og indbetale undtagne egne indtægter i forbindelse med toldfri import af militært materiel og ved at afvise at betale morarenter af de egne indtægter, som Danmark har undladt at stille til Kommissionens rådighed

I brev af 21. december 2001 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse, hvori den gjorde gældende, at Danmark havde overtrådt sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ved at have undladt at opkræve told af forsvarsmateriel specifikt til militære formål. Kommissionen anmodede endvidere i brev af 20. december 2001 de danske myndigheder om at opgøre det toldbeløb, som ikke var blevet opkrævet af det omhandlede forsvarsmateriel fra og med 1998, og stille det til rådighed for Kommissionen inden den 31. marts 2002

Regeringen afviste i sin svarskrivelse at imødekomme Kommissionens anmodning, idet man fandt, at det var i overensstemmelse med fællesskabsretten at undlade at opkræve told ved indførsel af militært materiel fra tredjelande jf. traktatens artikel 296. Regeringen gjorde samtidig opmærksom på de uheldige konsekvenser, der er forbundet med, at Kommissionen på dette væsentlige område havde en anden retsopfattelse end langt størsteparten af medlemsstaterne. Regeringen var derfor indstillet på at finde frem til en forhandlet løsning.

Forhandlingerne førte til vedtagelsen af en toldsuspensionsordning med virkning fra 1. januar 2003. Den almindelige opfattelse blandt medlemsstaterne var, at der med forhandlingsløsningen var fundet en samlet løsning på problemet vedrørende toldforholdene for specifikt forsvarsmateriel også for så vidt angik fortiden.

Kommissionen suspenderede herefter de overtrædelsesprocedurer, der var indledt mod en række medlemsstater, men den var ikke indstillet på at give afkald på opkrævning af told på indførsel af forsvarsmateriel i tiden fra 1. januar 1998 til 1. januar 2003.

Kommissionen har i den begrundede udtalelse fastholdt sin opfattelse af, at Danmark har overtrådt sine forpligtelser efter fællesskabsretten ved at undlade at opkræve told ved indførsel af forsvarsmateriel specifikt til militære formål. Det er Kommissionens opfattelse, at toldfritagelser for forsvarsmateriel kun kan finde sted med hjemmel i traktatens artikel 26 og ikke efter traktatens artikel 296, og at dette bekræftes af domstolens retspraksis.

Kommissionen mener, at artikel 296 i traktaten ikke kan finde anvendelse i forbindelse med toldafgifter, med mindre opkrævningen af tolden udgør en trussel mod en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser. Efter Kommissionens opfattelse har Danmark ikke fremført sådanne beviser.

I regeringens svar afvises det, at det er en overtrædelse af traktatens bestemmelser ikke at have opkrævet told af forsvarsmateriel ved indførsel fra tredjelande. Denne opfattelse baseres på, at EF-traktatens artikel 296 udgør et retligt grundlag for, at en medlemsstat, når den indfører forsvarsmateriel fra tredjelande, kan undlade at opkræve og overdrage Fællesskabet told af det indførte materiel. Denne fortolkning af artikel 296's rækkevidde har efter regeringens opfattelse støtte i såvel ordlyden som formålet med bestemmelsen.

Der argumenteres i regeringens svar med, at det følger af ordlyden i artikel 296, at en medlemsstat bl.a. på området for handel med våben, ammunition og krigsmateriel kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, uanset at sådanne foranstaltninger eventuelt måtte stride mod andre bestemmelser i traktaten.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at ordlyden af artikel 296 overlader medlemsstaterne et vidt skøn til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og at fællesskabets regler på toldområdet principielt er omfattet af de forpligtelser, som en medlemsstat i medfør af artikel 296 i princippet kan fravige, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Det anføres i svaret, at regeringen er uenig med Kommissionen i, at opkrævning af told af militært materiel principielt ikke kan være en trussel mod en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser.

Regeringen gør i svaret gældende, at varetagelsen af et lands væsentlige sikkerhedsinteresser uløseligt er forbundet med opretholdelsen af en forsvarskapacitet, der er egnet til at imødegå et trusselsbillede, det pågældende lands myndigheder anlægger. Anskaffelser af egnet militært materiel er selvsagt en forudsætning for løbende at opretholde og modernisere landets forsvarskapacitet.

Samtidig gør regeringen i svaret opmærksom på, at det er en politisk realitet, at de økonomiske midler til et lands forsvar, herunder til forsvarets materielanskaffelser, er begrænsede, og at betaling af told af materiel indført fra tredjelande direkte har betydning for landets økonomiske muligheder for at anskaffe sig materiel af den karakter og mængde, som det måtte anse for sikkerhedspolitisk nødvendigt at anskaffe.

Videre gør regeringen gældende, at oplysninger om forsvarets materielanskaffelser, herunder disses nærmere karakter og sammensætning, nødvendigvis må være fortrolige. Dette synspunkt er anerkendt i artikel 296.

Regeringen henviser endvidere til, at det er de samme hensyn, der har været af væsentlig betydning ved udformningen af den toldsuspensionsordning, som blev vedtaget i forordning 150/2003 af 21. januar 2003. Der henvises i svaret til begrundelserne i forordningen, hvoraf det helt klart fremgår, at der er accepteret en sammenhæng mellem opkrævning af tolden og mulighederne for at anskaffe sig de mest avancerede og hensigtsmæssige våben. Det er ligeledes accepteret, at det var nødvendigt at fastlægge særlige administrative procedurer for suspension af toldsatserne af hensyn til medlemsstaternes nationale sikkerhedsinteresser. Det gøres i svaret gældende, at sikkerhedssituationen er den samme såvel før som efter vedtagelsen af forordning 150/2003.

Det anføres i svaret, at de normale toldprocedurer, som er fastlagt i toldkodeksen ikke tilgodeser sådanne sikkerhedsprocedurer, og at det derfor må anses for helt i overensstemmelse med betingelserne i traktatens artikel 296, at der før vedtagelsen af forordning 150/2003 har været indført særlige nationale sikkerhedsprocedurer i forbindelse med fortoldning af forsvarsmateriel. Behovet for sikkerhedsprocedurer, som blev indført med forordning 150/2003, var også gældende i tiden forud for vedtagelsen af den nævnte forordning, men kunne kun opnås gennem anvendelsen af artikel 296 i traktaten.

I svaret afviser regeringen, at domspraksis skulle bekræfte Kommissionens opfattelse af at undladelse af opkrævning af told af forsvarsmateriel har været i strid med domspraksis. Regeringen har besvaret Kommissionens begrundede udtalelse i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

